

Recenzent:

dr hab. Michał Kacperczyk, prof. AS

Akademia Sztuki w Szczecinie
Wydział Grafiki
Katedra Grafiki Projektowej
Pracownia Typografii

Reprezentowana dziedzina:
dziedzina sztuki;
dyscyplina: sztuki plastyczne
i konserwacja dzieł sztuki

Szczecin,
dnia:
11 kwietnia
2022 r.

Wnioskodawca:

DR DARIUSZ ZAWIŚLAK

**RECENZJA W POSTĘPOWANIU AWANSOWYM
O NADANIE STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO**

Dot. wniosku
z dnia:
4.01.2021 r.

Ocena osiągnięć naukowych, dorobku artystyczno-badawczego, pracy dydaktycznej, projektowej, organizacyjnej, popularyzatorskiej i wskazanego do oceny osiągnięcia artystycznego Pana dra Dariusza Zawisłaka sporządzona na wniosek Rady Doskonałości Naukowej w związku z postępowaniem habilitacyjnym w dyscyplinie artystycznej sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, procedowanym przez Radę do Spraw Stopni Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

Pismem przewodnim, z dnia 5 stycznia 2022 roku, zostałem poinformowany przez Przewodniczącą Rady ds. Stopni, Panią dr hab. Małgorzatę Dobrzyniecką-Kojder, prof. ASP, iż dnia 26 kwietnia 2021 roku zostałem wyznaczony przez Radę Doskonałości Naukowej na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym Pana dra Dariusza Zawisłaka, którego postępowanie habilitacyjne zostało wszczęte w dn. 19.02.2021 r.

PODSTAWY PRAWNE:

1. Art. 219 i 221 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o Szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r., poz. 1668 z późniejszymi zmianami).
2. Uchwała nr 181/19/k 16-20 Senatu Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi z dnia 25 września 2019 r. w sprawie: określenia sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego (Załącznik do Uchwały nr 33/20/k 20-24 Senatu ASP w Łodzi z dn. 27.11.2020 r.).

RECENZJA OPRACOWANA NA PODSTAWIE ANALIZY:

- Opisu i dokumentacji osiągnięcia artystycznego wskazanego jako podstawa ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego sztuki
- Informacji dot. przebiegu kariery zawodowej w kraju i za granicą ze szczególnym uwzględnieniem dorobku naukowego, artystycznego i dydaktycznego Wnioskodawcy w zakresie dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki – po uzyskaniu stopnia doktora sztuki przez Wnioskodawcę
- Życiorysu Kandydata na stopień stopień doktora habilitowanego (wraz z uzupełnieniem)
- Autorskiej strony internetowej Habilitanta¹ jak również wskazanych linków i odsyłaczy
- Pogłębionego research'u przeprowadzonego przez recenzenta

TYTUŁ WSKAZANEGO DO OCENY DZIEŁA ASPIRUJĄCEGO DO SPEŁNIENIA WYMOGÓW USTAWY:

„Formy komunikacji wizualnej Festiwalu Polskich Teatrów Telewizji w Nowym Jorku – znak i plakat”

1. <http://www.zary.world> (dostęp: 12.04.2022).

WPROWADZENIE

Z dotychczasowej dokumentacji formalnej w postępowaniu habilitacyjnym Pana doktora Dariusza Zawiślaka wynika, że Kandydat na stopień doktora habilitowanego uprzednio ubiegał się o nadanie najwyższego stopnia naukowego w Polsce wskazując we wniosku Wydział Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Wskazana jednostka organizacyjna odmówiła jednak przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego, na podstawie czego Rada Doskonałości Naukowej skierowała wniosek wraz z dokumentacją Kandydata do dalszego procedowania przez Radę ds. Stopni Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.

SYLWETKA WNIOSKODAWCY

Na podstawie dostarczonej do recenzji niezwykle skromnej dokumentacji dowiadujemy się, że Pan doktor Dariusz Zawiślak jest absolwentem dwuletnich studiów na Wydziale Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, gdzie uzyskał dyplom magistra sztuki w pracowni prof. Włodzimierza Szymańskiego (aneks w pracowni prof. Krzysztofa Olszewskiego) w 2012 roku; jak również Wydziału Ekonomicznego Warszawskiej Szkoły Społeczno-Ekonomicznej (gdzie ukończył studia licencjackie z zakresu kierowania przedsiębiorstwem i zarządzania zasobami ludzkimi w 2006 roku). Habilitant ukończył także studia podyplomowe w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Zarządzania (uzyskując w 2008 roku dyplom Executive Master of Business Administration). Uzyskał także dyplom Executive MBA w Akademii Leona Koźmińskiego w Warszawie.

W latach 1992–1995 studiował na Wydziale Reżyserii Dramatu i Teatrolologii Akademii Teatralnej w Warszawie i w latach 1996–1997 w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi na Wydziale Produkcji Filmowej.

W 2016 roku uzyskał stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych (w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne) na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Funkcję promotora pracy doktorskiej Pana Dariusza Zawiślaka pełnił Pan Prof. Włodzimierz Szymański.

Recenzentami w przewodzie doktorskim byli Prof. Krzysztof Olszewski i Prof. Andrzej Szarek.

Wcześniej w latach 2012–2014 dzisiejszy Habilitant był doktorantem na studiach trzeciego stopnia na Wydziale Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Wnioskodawca jest przede wszystkim reżyserem, producentem filmowym i telewizyjnym, scenografem, scenarzystą i grafikiem, ale także (m.in.) aktorem dubbingowym, montażystą, kostiumografem, wydawcą muzycznym i dystrybutorem filmowym². Z dostarczonej do recenzji dokumentacji wynika, że Artysta zajmuje się również działaniami z zakresu performance, projektuje strony internetowe, materiały promocyjne i elementy komunikacji wizualnej.

Pan Dariusz Zawiślak od ponad 25 lat pracuje w mediach prowadząc projekty z obszaru kultury i sztuki. W 2018 roku został doradcą do spraw sektora kreatywnego w nowojorskim biurze Polskiej Agencji Inwestycji i Handlu jak również objął funkcję Dyrektora Festiwalu Polskich Teatrów Telewizji w Nowym Jorku, którego oprawa graficzna stanowi podstawę ubiegania się przez Kandydata o awans naukowy na stopień doktora habilitowanego w dziedzinie sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki.

Od marca 2019 roku Pan Zawiślak jest ekspertem w zakresie wzornictwa Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości wchodzącej w skład Polskiego Funduszu Rozwoju. Habilitant jest pomysłodawcą i koordynatorem programu skierowanego do Polonii amerykańskiej „Paszport do Polityki”.

2. https://pl.m.wikipedia.org/wiki/Dariusz_Krzysztof_Zawiślak (dostęp: 13.04.2022).

Aktualnie Pan dr Dariusz Zawisłak pracuje w Creative Industries Business Center w Nowym Jorku. Habilitant jest członkiem–założycielem Polskiej Akademii Filmowej, członkiem Europejskiej Akademii Filmowej, instruktorem Centralnego Ośrodka Metodyki Upowszechniania Kultury; współpracował z warszawskim Centrum Sztuki Studio, gdzie był odpowiedzialny za oprawę graficzną spektakli; był także odpowiedzialny m.in. za oprawę XXI Warszawskich Spotkań Teatralnych.

Pan Dariusz Zawisłak zarządzał kilkoma kinami w Warszawie, w tym m.in. pierwszym w Polsce kinem samochodowym.

Jak wynika z opisu zawartego w dokumentacji Habilitant opracował niejedną oprawę graficzną filmu. Niestety spośród dostarczonych do recenzji materiałów Wnioskodawca nie uwzględnił prezentacji projektów graficznych – np. plakatów filmowych własnego autorstwa – za wyjątkiem kilku przykładowych form graficznych zamieszczonych na stronie internetowej Artysty (www.zary.word).

Filmografia Artysty liczy piętnaście pozycji, w których Pan Dariusz Zawisłak występował odpowiednio w rolach: reżysera, producenta, scenografa, scenarzysty, montażysty i/lub reżysera dubbingu. Do każdego ze swoich filmów fabularnych zaprojektował plakaty i identyfikację wizualną.

Trzy filmy autorstwa Habilitanta prezentowane były na Festiwalu Filmowym i EFM w Cannes jak również na Festiwalu Filmowym Berlinale i EFM (w Berlinie). Mowa tu o *Happy Birthday Woody Allen & Keep Going!* (produkcji z 2012 roku prezentowanej w 2013 roku w Cannes i w 2014 roku w Berlinie), *Balladyne* (z 2009 roku prezentowanej w 2009 roku w Cannes i w 2010 roku na Berlinale), jak również *Oczyrna Pokolenia Jana Pawła II* (produkcji z 2007 roku prezentowanej w roku jej premiery zarówno w Berlinie jak i w Cannes).

Niestety niemal wszystkie spośród wyższej przytoczonych, jak również wykazanych w dokumentacji działań i aktywności o charakterze artystyczno-kulturalnym miała miejsce przed uzyskaniem przez Pana Dariusza Zwiślaka stopnia doktora sztuki w 2016 roku i pozycjonuje się przede wszystkim w obszarze sztuk filmowych.

Jak podaje polski serwis internetowy poświęcony filmom i ludziom kina – średnia ocena Pana Dariusza Zwiślaka jako reżysera, scenarzysty i producenta na portalu *FilmWeb.pl* to 2.0 (dwie na dziesięć gwiazdek); zaś jako aktora – 3,2 gwiazdki (na dziesięć możliwych) dla oceny gry aktorskiej³.

Bez wątplenia Kandydat na stopień doktora habilitowanego jest niezwykle aktywną, przedsiębiorczą i kreatywną osobą – w moim odczuciu przede wszystkim „filmowcem” działającym na poligonie sztuki kina – twórcą „multi-medialnym”, którego aktywność w dziedzinie sztuk filmowych i telewizyjnych przed uzyskaniem stopnia doktora sztuki jest zauważalna i nieprzypadkowa.

FORMA I STRUKTURA DOKUMENTACJI

Przedmiotem niniejszej recenzji jest przede wszystkim analiza dokumentacji złożonej przez Kandydata. Głównym i w zasadzie jedynym elementem w dokumentacji osiągnięć artystycznych Pana dra Dariusza Zawisłaka jest wyjątkowo skromna, oszczędna w formie, objętości i treści publikacja wydawnicza, która liczy zaledwie 48 stron (z uwzględnieniem blisko dziesięciu stron działowych rozpościerających się na całe rozkładowki, towarzyszących im apli i wakatów).

W założeniu Wnioskodawcy forma ta stanowi – jak sędzę – wymagany ustawowo autoreferat.

3. <https://www.filmweb.pl/person/Dariusz+Zawisłak-13373> (dostęp: 14.04.2022).

Muszę przyznać, że niemałe było moje zdziwienie kiedy otworzyłem kopertę zawierającą dokumentację osiągnięć Habilitanta. Dopytałem wówczas w Biurze ds. Stopni ASP w Łodzi czy na pewno została mi przekazana kompletna dokumentacja wraz ze wszystkimi załącznikami – bowiem jej objętość już na pierwszy rzut oka rodzi poważne wątpliwości.

Przyjmując jednak, że przedłożony do zaopiniowania skromny „katalog” to w założeniu Wnioskodawcy autoreferat, który stanowi podstawę do ubiegania się o awans na najwyższy stopień naukowy w Polsce – w pierwszej kolejności przystępuję do jego analizy formalnej.

Publikacja w wersji elektronicznej (w PDF) została zaprojektowana w formacie 215,9 × 279,4 mm (Letter) zaś w wersji drukowanej ma wymiary 197 × 255 mm (w przybliżeniu o niecałe dziesięć procent mniej). Projekt w orientacji wertykalnej ma charakter podstawowej (choć niestety niekompletnej) „mini” książki znaku.

Na okładce brakuje informacji dot. autorstwa „wydawnictwa” jak również jakichkolwiek informacji, które pozycjonowałyby tę formę jako autoreferat bądź załącznik do wniosku o przeprowadzenie postępowania awansowego. O powyższym dowiadujemy się jednak na rewersie strony tytułowej.

Na strukturę opracowania składa się kilka krótkich „podtytułów”, które można wyodrębnić z dwóch zasadniczych części pracy. Te zaś wyszczególniamy dopiero na etapie lektury opracowania bowiem brakuje tu m.in. spisu treści. Z całości można zatem wyodrębnić dwie zasadnicze części – prentację i krótki opis dzieła aspirującego do spełnienia wymogów Ustawy⁴ (czyli tzw. podstawową księgę znaku) jak również *Przebieg kariery zawodowej w kraju i za granicą*.

Część pierwszą stanowi *Wstęp, Projekt znaku – elementy („konstrukcja”, wersja podstawowa, warianty, kolorystyka, przykłady zastosowania, projekt plakatu – założenia koncepcyjne (kompozycja, typografia, warianty i implementacja – funkcjonowanie w przestrzeni publicznej rzeczywistej i wirtualnej)*. Na drugą część – *Przebieg kariery zawodowej w kraju i za granicą* – składa się życiorys Kandydata, *doświadczenie zawodowe, wykształcenie, wykaz wystaw, publikacji i projektów realizowanych w przestrzeni wirtualnej, filmografia, informacje dot. prezentacji filmów, kursów i szkoleń*.

Forma wydawnicza została zaprojektowana i złożona przez Autora poprawnie z zastosowaniem kroju pisma Adobe Garamond Pro (dla tekstu ciągłego) oraz Nimbus Sans Bold Extended (dla nagłówek). Opracowanie nie zawiera m.in. wspomnianego wyżej spisu treści, jak również jakiegokolwiek podsumowania, abstraktu, bibliografii (ew. netografii) i nie została przetłumaczona na język angielski.

Publikacja wydrukowana została w technice druku cyfrowego i oprawiona została w oprawę przypominającą „termobindowanie oferty w punkcie ksero na kilka chwil przez spotkanie z klientem”. Grzbiet publikacji liczy w przybliżeniu 3 mm a pierwszą stronę okładki poprzedza zupełnie zbędna w moim odczuciu błyszcząca transparentna folia. Na kilku stronach działowych (zwłaszcza na stronach verso) całostronicowym aplom brakuje dolnych spadów; być może publikacja została nieprecyzyjnie przycięta przez introligatora (nad czym Autor powinien jednak sprawować opiekę autorską w trakcie procesu realizacji). W pierwszej części pracy ilustracjom (reprodukcjom projektów) brakuje podpisów. Niektóre reprodukcje projektów, w których występuje biel w tle – zlewają się z bielą stron, na których są prezentowane.

Kilka reprodukcji jest „spikslowanych” jakby brakowało im linku zewnętrznego (ścieżki do zdjęcia). Cała treść opracowania zamyka się w ilości znaków nie przekraczającej 23.000 znaków (bez spacji), co odpowiada w przybliżeniu objętości zaledwie połowy jednego arkusza wydawniczego (nie licząc powierzchni ilustracji). Dla porównania nadmienię jedynie, że treść niniejszej recenzji znacznie przekracza swoją objętością omawiany autoreferat (opis dzieła i wykaz dorobku naukowo-artystycznego).

4. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o Szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r., poz. 1668 z późniejszymi zmianami).

Publikacja zawiera m.in. krótki opis kariery zawodowej, wykaz dorobku artystycznego i dokumentację osiągnięcia wskazanego jako dzieło apirujące do spełnienia wymogów ustawy. Pełen wykaz dorobku artystycznego wraz z życiorysem mieści się na sześciu stronach tekstowych (życiorys 2,5 strony + 1 strona uzupełnienia) i wykaz osiągnięć kandydata (3,5 strony). Całkowity opis osiągnięcia artystycznego zajmuje w przybliżeniu powierzchnię pięciu stron tekstowych.

W pracy występują drobne błędy w zakresie składu typograficznego (jak np. liczne wdowy) i pojedyncze błędy literowe. Nawiasem mówiąc już na etapie wykazu wykształcenia Wnioskodawca niejednokrotnie popełnia błędy w zakresie nazewnictwa jednostek organizacyjnych (nazw wydziałów), na których studiował lub które ukończył – nazwy te niejednokrotnie zapisane zostały minuskułami zamiast traktując je jak w nazwy własne. Dodatkowo już między opisem kariery zawodowej a wykazem wykształcenia na kolejnych stronach pojawiają się rozbieżności w zakresie nazewnictwa jednostek wydziałowych.

W moim odczuciu – nawet jeśli nie byłoby to literalnie określone posród wymagań formalnych – w dokumentacji brakuje m.in. portfolio Kandydata, relacji fotograficznej z wystaw i towarzyszących im druków, szczegółowego wykazu prac prezentowanych na poszczególnych ekspozycjach, informacji dot. prac w zbiorach, nagród i wyróżnień, udziału w konferencjach w roli prelegenta, prowadzonych wykładów, warsztatów, wypromowanych i zrecenzowanych prac dyplomowych, wykazu i prezentacji osiągnięć studentów, etc.

Pośród materiałów dostarczonych do recenzji brakuje także w moim odczuciu przede wszystkim informacji nt. zainteresowań twórczych Kandydata czy priorytetów artystycznych, którym hołduje, jak również ich genezy, źródeł inspiracji, preferowanych środków artystycznego wyrazu, etc. – czyli najogólniej mówiąc autorskiego komentarza do własnej twórczości artystycznej lub projektowej.

Skromna dokumentacja została przez Autora uzupełniona o jednostronicową aktualizację życiorysu jak również wskazanie linku do autorskiej strony internetowej Artysty. Ta zaś – choć należy podkreślić, że projekt strony www nie podlega ocenie w przedmiotowym postępowaniu – „w swojej strukturze, architekturze informacji, intuicyjności i funkcjonalności nie ułatwia recenzentowi nawigacji” po dorobku artystycznym czy wykazie i prezentacji prac Kandydata.

IN MARGINE / NA MARGINESIE

„Less is NOT more – czyli jak się okazuje; mniej nie zawsze musi oznaczać więcej”.

Prawdopodobnie pierwszy raz w mojej karierze naukowo-artystycznej spotykam się z zaprzeczeniem ponadczasowego priorytetu projektowego autorstwa Ludwiga Mies van der Rohe „Less is more”, której to myśli sam zresztą hołduję w swojej twórczości projektowej.

Niezwykle oszczędna forma, objętość i zawartość merytoryczna jak również nieco haotyczny sposób przedstawienia niekompletnej w moim odczuciu dokumentacji osiągnięć artystycznych przez Wnioskodawcę stanowią bowiem istotny wpływ na tzw. pierwsze wrażenie recenzenta.

OCENA DOROBKU NAUKOWO-ARTYSTYCZNEGO, PROJEKTOWEGO I WYSTAWIENNICZEGO

Ze względu na miejsce zamieszkania Wnioskodawcy i związaną z tym aktywność zawodową Habilitanta „za Oceanem” nie jest możliwa weryfikacja ilości, jakości ani rodzaju osiągnięć w zintegrowanej sieci informacji o nauce i szkolnictwie wyższym – Pol-ON, jak również danych w systemie Rad-ON. Bazy te dają przybliżony (choć oczywiście niepełny) obraz aktywności zawodowej nauczycieli akademickich, osób prowadzących działalność naukową i poniekąd umożliwiają weryfikację osiągnięć o charakterze artystyczno-naukowym.

W związku z powyższym w tej części niniejszej recenzji pozostaje mi skoncentrować swoją uwagę na analizie wykazu i opisu kariery zawodowej jak również osiągnięć artystycznych wykazanych w dostarczonej do recenzji dokumentacji działalności artystycznej wyszczególnionej w autoreferacie.

Większość pozycji wykazanych przez Pana Dariusza Zawisłaka w wykazie osiągnięć artystycznych to działania z zakresu sztuki filmowej i telewizyjnej sprzed uzyskania przez Habilitanta stopnia doktora sztuki w 2016 roku. Te zaś, które powinny podlegać ocenie w przedmiotowym postępowaniu awansowym zostały w wykazie przemieszane i wykazane w nieco chaotyczny sposób.

Wygląda na to, że najwyraźniej charakterystyczny i znamieny dla aktywnych twórców w dziedzinie sztuk plastycznych sposób zapisu osiągnięć artystycznych (wystawienniczych) – być może nie jest Wnioskodawcy dobrze znany.

Niewielka ilość przemieszanych pozycji w wykazie wystaw w zasadzie nie pozwala stwierdzić czy Kandydat miał choćby jedną wystawę indywidualną (a przydałoby się znacznie więcej) po doktoracie jak również czy i w jakich prezentacjach zbiorowych (ogólnopolskich i międzynarodowych) Kandydat brał udział [nie wspominając o tym jakie konkretnie prace (dzieła) gdzie, kiedy i przez jaką instytucję były eksponowane].

Nasuwa się zatem niewiarygodna myśl, że Kandydat na stopień doktora habilitowanego nie miał ani jednej ekspozycji indywidualnej po uzyskaniu stopnia doktora sztuki... Wnioskodawca nie wykazuje także udziału nie tyle w znaczących co w ani jednej wystawie zbiorowej po uzyskaniu stopnia doktora sztuki w 2016 roku.

Z przedstawionych do recenzji materiałów wynika, że Habilitant najwyraźniej nie jest w stanie starannie, zgodnie w powszechnie przyjętym kluczem i obowiązującymi standardami – w zakresie dyscypliny sztuk plastycznych – przedstawić i udokumentować swoich osiągnięć ani nawet ich wykazu.

Powszechnie obowiązującym kluczem przy okazji wykazu wystaw na potrzeby ubiegania się o jakikolwiek awans naukowy czy też ewaluację osiągnięć artystycznych jest bowiem prawdopodobnie nieznanym Wnioskodawcy niżej przytoczony przykładowy sposób opisu każdej z pozycji wystawienniczych. W przypadku wystaw – oczekiwałbym od Autora wykazu wystaw dla przykładu wg. poniższego (lub podobnego) klucza; *(pomijając Autora) > pełen Tytuł wystawy / rodzaj wystawy (indywidualna / zbiorowa) / miejsce ekspozycji (np. nazwa galerii / muzeum / organizator), czas trwania wystawy / zasięg (lokalny / ogólnopolski / międzynarodowy), miejsce i rok publicznej prezentacji, wykaz prac prezentowanych na danej wystawie + opcjonalnie krótki opis wydarzenia i ew. link (...)* Dodatkowo w przypadku publikacji towarzyszącej wystawie – naturalnie numer ISBN, rok powstania i wydawca publikacji.

Tymczasem w materiałach, które otrzymałem do recenzji niejednokrotnie odczytuję dla przykładu:

- „2014 Kissing Zone – wystawa”.

Pomijając fakt, że osiągnięcie to (podobnie jak większość spośród wykazanych w wykazie dorobku aktywności) miało miejsce przed uzyskaniem stopnia doktora przez Habilitanta – sposób zapisu osiągnięć przyjęty przez Wnioskodawcę niestety jest niekompletny i daleki od profesjonalnego...

* W przypadku weryfikacji czy też próby zgłębienia informacji dot. danego wydarzenia – niestety niejednokrotnie natrafiłem na nie działające linki odsyłające do pustych stron.

Nawiasem mówiąc, w moim przekonaniu Wnioskodawca powinien skoncentrować się na wykazaniu i udokumentowaniu (potwierdzeniu różnymi materiałami; wizualnymi jak np. zdjęcia z wystaw, plakaty, wykaz uczestników danej wystawy, certyfikaty, dyplomy uczestnictwa, etc.) dorobku artystycznego w zakresie sztuk plastycznych ze szczególnym wskazaniem osiągnięć po 2016 roku.

W mojej ocenie ilość, rodzaj i sposób przedstawienia osiągnięć artystycznych po uzyskaniu stopnia doktora przez Wnioskodawcę (a dokładniej niemal ich całkowity brak w zakresie dyscypliny sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki) niestety nie wskazuje na gotowość do awansu na najwyższy stopień naukowy w Polsce.

Tę część wniosku (a zatem dorobek artystyczny Kandydata) w zakresie sztuk plastycznych po uzyskaniu stopnia doktora sztuki oceniam negatywnie.

DZIAŁALNOŚĆ POPULARYZATORSKA I ORGANIZACYJNA

Jak wynika z informacji przytoczonych w pierwszej części niniejszej recenzji (SYLWETKA WNIOSKODAWCY) – bez wątplenia Pan doktor Dariusz Zawisłak jest aktywnym organizatorem i animatorem życia kulturalnego.

Mnogość rozmaitych aktywności o charakterze popularyzatorskim i organizacyjnym została pokrótce przytoczona na początku recenzji.

W moim odczuciu na uwagę zasługują działania Kandydata na rzecz umiędzynarodowienia kultury polskiej na arenie międzynarodowej.

Artysta deklaruje, że popularyzuje polską naukę i sztukę w USA m.in. jako kurator projektu *Poland I Told You So* jak również jako inicjator *#NYMedia Hub'u*.

W tej części opinii działalność Pana Zawisłaka zasługuje w mojej ocenie na uznanie, co odnosi się w szczególności do aktywności Artysty na poligonie sztuk filmowych i telewizyjnych (nie zaś sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki).

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA

Z życiorysu Artysty dowiadujemy się m.in., iż w 2019 roku został zaprzysiężony na członka NYC Community Education Council w dystrykcie 14 jak również został wybrany na członka metropolitalnego ciała doradczego Kanclerza nowojorskiego departamentu edukacji (NYC Department of Education Citywide Council on English Language Learners CCELL). Od 2018 roku prowadzi badania nad edukacją dwujęzyczną w nowojorskim systemie edukacji publicznej.

We wrześniu 2020 roku uzyskał pierwszy certyfikat uprawniający do pracy w nowojorskich szkołach publicznych (w klasach K-12), zaś w grudniu 2020 uzupełnił dokumentację uprawniającą do wykonywania pracy nauczyciela zastępczego w nowojorskich szkołach publicznych w dziedzinie sztuki, zarządzania, języka polskiego i kształcenia zintegrowanego.

W lipcu 2021 Pan Zawisłak został stypendystą programu NYC Men Teach (finansującego uzupełniający program dyplomowy Master of Art in Teaching uprawniający do wydania stanowego certyfikatu umożliwiającego zatrudnienie w pełnym wymiarze w szkołach publicznych).

Na szczególną uwagę zasługują starania Pana Dariusza Zawisłaka na rzecz dwujęzycznego programu nauczania w nowojorskim systemie edukacji publicznej (w tym także w zakresie języka polskiego), jak również praca na rzecz kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (w czasie pandemii COVID-19).

W marcu 2021 roku Pan doktor Dariusz Zawisłak rozpoczął pracę w La Guardia High School of Music & Art and Performing Arts, gdzie prowadził zajęcia w Art Studio klasach 9–12. Prowadził także zajęcia dla uczniów elitarnego projektu "gifted & talented" w placówce 163 na Manhattanie w grupach K (zerówka) do 5 klasy. Prace uczniów zostały zaprezentowane na wystawie w witrynach Whole Foods Market przy alei Columbus i 97 ulicy na przełomie lipca i sierpnia 2021 roku.

Powyższe aktywności w zakresie dydaktyki mają swój początek już po złożeniu przez Habilitanta wniosku o awans naukowy na stopień doktora habilitowanego sztuki.

Na podstawie dostarczonych do recenzji materiałów niestety nie jestem w stanie stwierdzić czy Kandydat posiada wcześniejsze doświadczenie dydaktyczne w wyższym szkolnictwie artystycznym. W dokumentacji brakuje bowiem szczegółowych informacji w tym zakresie; w szczególności informacji dot. programu kształcenia, prowadzonych przedmiotów / pracowni, uczelni z którymi współpracował Habilitant (na poziomie wyższego szkolnictwa artystycznego) czy w szczególności prezentacji studenckich prac semestralnych i prac dyplomowych. Z dokumentacji nie wynika także jakoby Wnioskodawca posiadał w swoim dorobku naukowym tzw. promocje czy recenzje prac dyplomowych. **W związku z powyższym tę część wniosku niestety trudno byłoby ocenić pozytywnie.**

OCENA DZIEŁA PROJEKTOWEGO WSKAZANEGO JAKO OSIĄGNIĘCIE ARTYSTYCZNE ASPIRUJĄCE DO SPEŁNIENIA WYMOGÓW USTAWY

Podstawą ubiegania się przez Pana dra Dariusza Zawisłaka o awans naukowy na stopień doktora habilitowanego sztuk plastycznych jest przede wszystkim wskazanie przez Habilitanta dzieła aspirującego do spełnienia wymogów ustawy, pt. „*Formy komunikacji wizualnej Festiwalu Polskich Teatrów Telewizji w Nowym Jorku – znak i plakat*”.

Przedmiot opracowania stanowi w moim odczuciu interesujące wskazanie Autora, które w mojej ocenie – w odniesieniu do wyboru tematu (wskazania) – nie budzi zastrzeżeń.

Przedstawiony do oceny projekt pozycjonuje się w obszarze komunikacji wizualnej ze szczególnym uwzględnieniem projektowania znaków graficznych i identyfikacyjnych form wizualnych.

Opracowanie graficzne poświęcone jest promocji wydarzenia kulturalnego jakim jest przegląd polskich telewizyjnych przedstawień teatralnych. Charakter sztuki wizualnej polegającej na inscenizacji i emisji w telewizji przedstawienia teatralnego („na żywo”) skłonił Autora projektu do poszukiwań formalnych – podczas prac projektowych nad znakiem (logo) Festiwalu – w kierunku maski teatralnej. Kierunek ten – jako źródło inspiracji i docelowej reprezentacji tożsamości wizualnej wydarzenia – postrzegam jako właściwy (choć mogłoby się wydawać – nieco oczywisty).

Mając na uwadze fakt, iż Pan doktor Dariusz Zawisłak pełni (bądź pełnił) funkcję Dyrektora przedmiotowego Festiwalu – można zaryzykować przypuszczenie, że w tym przypadku zleceniodawca i projektant wystąpili w jednej osobie.

W związku z charakterem festiwalu, który wpisywał się w obchody jubileuszu setnej rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości Organizatorzy festiwalu uzyskali zgodę na wykorzystanie identyfikacji wizualnej Programu Wieloletniego *Niepodległa*.

Głównym elementem tożsamości wizualnej Festiwalu Polskich Teatrów Telewizji w Nowym Jorku jest znak graficzny zaprojektowany przez Pana Dariusza Zawisłaka. Na formę znaku składa się sygnet i logotyp. Forma sygnetu nawiązuje do dwóch profili masek, których zestawienie przywodzi na myśl kontury granic Rzeczypospolitej Polskiej. Maska czerwona, „sceniczna” o zaoblonych krawędziach symbolizuje w założeniu Autora polskich twórców teatralnych zaś granatowa (a dokładniej – biała

z granatowym konturem) o radykalnie wyrysowanym ostrym masywnym outline miała nawiązywać do współczesnych amerykańskich odbiorców przekazu cyfrowego. W tej części – w zakresie koncepcji na kreację graficzną znaku – pomysł uważam za trafiony. Niestety forma graficzna znaku w mojej ocenie nie pozycjonuje się na równie satysfakcjonującym poziomie.

Całkowicie zbędne wydaje się bowiem w moim odczuciu wpisanie wspomnianej wyżej (interesującej choć wymagającej dopracowania) formy sygnetu (połączonych masek) w kształt okręgu; przy czym jestem przekonany, że omawiany znak festiwalu byłby o wiele bardziej przekonujący i „dojrzały” bez tego zabiegu, który w dużym stopniu determinuje percepcję znaku. W moim przekonaniu Autor projektu uzyskałby znacznie lepsze wrażenie, gdyby w myśl priorytetu *Less is more* potrafił się ograniczyć w zakresie ilości pomysłów (jak również interpretacji) stosowanych w obrębie jednego projektu graficznego – rezygnując przy tym z okręgu, który postrzegam jako dosłowny i oczywisty. Swoją decyzję w tym zakresie Autor projektu argumentuje odniesieniem do globu objętego białoczerwoną wstęgą. Przypuszczam, że argumentacja ta była mile słyszana przede wszystkim przez podmioty obejmujące patronat; jednak w moim przekonaniu w myśl wspomnianej wyżej zasady forma znaku (maski) byłaby znacznie bardziej atrakcyjna gdyby została uwolniona od okręgu (symbolu globu). Grubości elementów konstrukcyjnych znaku (linii horyzontalnych i wertykalnych) nie zostały skorygowane optycznie, przez co linie poziome przy zachowaniu jednkowej wartości matematycznej – wydają się (optycznie) nieco grubsze od linii wertykalnych, co dotyczy zarówno lewej części znaku (maski) jak i wpisanej w centralną część kompozycji znaku litery „T” składającej się na akronim „TV”. Zaoblona niektórych elementów liter „T” i „V” sprawiają wrażenie wypracowanych „nieco pospiesznie” i są odmienne od tych składających się na kształt prawej części (czerwonej) maski.

Dodatkowo litera „V” w swojej prawej części wydaje się (optycznie) nieco krótsza (niższa) od lewej. Tu również zabrakło korekty optycznej elementów konstrukcyjnych składających się na budowę liter. W swojej dolnej części kompozycji forma graficzna sygnetu także pozostawia pewnien niedosyt. Mam na myśli sposób połączenia elementów zaoblonych i tych zakończonych radykalnie (kątem prostym, otwartym i/lub ostrym) – który w moim odczuciu wydaje się jakby nierozstrzygnięty.

Kolorystyka projektu w założeniu Autora bazuje na połączeniu narodowych barw Rzeczypospolitej Polskiej stanowiących składniki flagi państwowej RP i barwy granatowej zaczerpniętej z flagi Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. W ramach oprawy graficznej festiwalu spotykają się zatem: narodowa czerwień RP, biel tła i barwa granatowa (*Old Glory Blue* lub *Stars and Stripes*)⁵.

W obrębie opracowanej publikacji wielostronicowej kolor kluczowy występuje w kilku odcieniach. Kolorystyka zdefiniowana została przez Autora w paletach CMYK, RGB i w zapisie heksadecymalnym. W specyfikacji technicznej brakuje m.in. określenia poszczególnych barw składających się na kolorystykę identyfikacji wizualnej w standardach takich jak Pantone, RAL czy Oracal. Niestety zarówno monochromatyczna jak i achromatyczna wersja znaku tracą na swojej czytelności.

Typografię opracowania stanowi prosta jednoelementowa antykwa bezszeryfowa (tzw. grotesk) stosowana przede wszystkim w wersji majuskułowej i negatywowej (w kontrze). Decyzja dot. wyboru kroju pisma Nimbus Sans Bold Extended zaczerpnięta została z książki znaku projektu *Niepodległa* i wynikała ze zgody na wykorzystanie identyfikacji wizualnej wspomnianego Programu.

Krój Nimbus Sans to „budżetowy” odpowiednik jednego z najbardziej popularnych i powszechnie stosowanych jednoelementowych krojów pisma – Helvetica (projektu Maxa Miedingera z 1957 roku). Zatem Nimbus Sans to neo-grotesk, który powstał na bazie kroju Helvetica, tyle że na licencji URW++. Decyzja dot. typografii opracowania nie należy zatem bezpośrednio do Autora projektu

5. United States Department of State Identity and Marketing Standards (z lipca 2012 r.) US Department of State Office of Under Secretary for Public Diplomacy and Public Affairs, które odnosi się do 4 U.S.Code Chapter 1 – The Flag.

ale została zaczerpnięta z księgi znaku Programu *Niepodległa*. Projektant zdecydował się na zmniejszenie przesadnego światła międzyliterowego, względem tego, którego stosowanie zaleca księga tożsamości wizualnej projektu *Niepodległa*. Decyzję tę uważam za słuszną. Parametry typograficzne takie jak kerning, tracking czy leading zostały przez Autora określone w projekcie prawidłowo.

Opracowanie identyfikacji graficznej festiwalu bazuje na dominancie ciemnoczerwonych apli w tle większości projektów i prostej jednoelementowej typografii. Dodatkowo projekt sprowadza się w zasadzie do kilku sposobów komponowania znaku i typografii względem siebie, formatu i tła, na którym występują w relacji z układem typograficznym.

Autor w dokumentacji nie podpisuje poszczególnych form graficznych czy też ich wariantów.

W opracowaniu (księdze znaku) brakuje m.in. elementów takich jak konstrukcja znaku (siatka konstrukcyjna i/lub modułowa), pole ochronne znaku, jego dopuszczalne (określone przez Autora) skrajne pomniejszenie, etc. Brakuje także m.in. dopuszczalnych i niedozwolonych zastosowań (modyfikacji) logo festiwalu.

Projektant łączy w ramach jednego systemu typograficznego wszystkie rodzaje składu; chorągiewkę do lewej, chorągiewkę do prawej, skład osiowy i justowanie pełne (wymuszone).

W moim odczuciu lepszy efekt Autor projektu uzyskałby poprzez kosekwentne stosowanie raz określonego rodzaju składu typograficznego – np. tylko chorągiewki do lewej (lub do prawej).

W ramach jednej z form Autor opracowania stosuje wszystkie cztery rodzaje składu typograficznego jednocześnie o obrębie jednego projektu graficznego przypominającego afisz.

Jednym z najłabszych elementów opracowania identyfikacji wizualnej Festiwalu Polskich Teatrów Telewizji w Nowym Jorku jest w moim odczuciu sposób zakomponowania znaków graficznych organizatorów, patronów, sponsorów i partnerów wydarzenia. Znaki graficzne, które nawiasem mówiąc osobiście sugerowałbym całkowicie pominąć w dokumentacji projektu na potrzeby awansu naukowego – (w szczególności w przypadku ich natrętnej ilości i komercyjnego charakteru) – zostały zakomponowane bez poszanowania pól ochronnych poszczególnych logotypów.

Znaki graficzne na poszczególnych formach występują w ilości od 7 do 13 i zostały zakomponowane przede wszystkim w oparciu o prawa matematyki (nie zaś optyki, czego oczekiwałbym od doświadczonego profesjonalisty aspirującego do awansu naukowego w przedmiotowym postępowaniu).

Z nieznanymi przyczynami Autor opracowania w projekcie plakatu festiwalowego pomija znak graficzny (logo) festiwalu własnego autorstwa. Plakat ma charakter czysto fotograficzny, bazuje na dynamicznej fotografii barwnej i otwartej kompozycji przedstawiającej portret młodej dziewczyny.

Bohaterka przedstawienia ma założone podwójne oprawki (dwie pary okularów) w kolorystyce, która nawiązuje do barw narodowych RP; podobnie jak świetliste pasy, które organizują prawą część kompozycji plakatu. Projekt plakatu, za wyjątkiem typografii tytułu zaczerpniętej z księgi znaku projektu *Niepodległa*, w moim odbiorze niestety nie ma zbyt niewiele wspólnego z projektem logo festiwalu, które w projekcie plakatu festiwalowego Autor całkowicie pominał.

Dodatkowo z materiałów dostarczonych do recenzji nie wynika wprost czy fotografia, która organizuje kreację fotograficzną plakatu jest autorstwa Pana D. Zawisłaka / czy może innego autorstwa(?) bądź została zakupiona w banku zdjęć(?) etc. Nie kwestionuję autorstwa tego dzieła fotograficznego; w moim domyśle Pan doktor Zawisłak najprawdopodobniej uznał to za oczywiste i zapewne jest autorem kadru jednak na etapie postępowania awansowego należałoby precyzyjnie wskazać nie tylko autorstwo poszczególnych dzieł ale wręcz swój procentowy udział w ich powstaniu.

Na podstawie analizy dzieła wskazanego jako osiągnięcie aspirujące do spełnienia wymogów Ustawy – wstrzymuję się od uznania projektu „*Formy komunikacji wizualnej Festiwalu Polskich Teatrów Telewizji w Nowym Jorku – znak i plakat*” – za oryginalny, innowacyjny bądź wybitny.

PODSUMOWANIE

Z całą pewnością Pan doktor Dariusz Zawisłak jest twórcą kreatywnym i przedsiębiorczym, który doskonale wie jak zadbać o własny PR (*public relations*).

W wyjątkowo oszczędnym opisie przebiegu kariery zawodowej sporo jest mowy o „milionach, bilionach i dolarach”. Dużo tu dobrego, zaoceanicznego PR’u, działań wizerunkowych, zdjęć aktorów czy znanych polityków (jak również ich nazwisk). Brakuje zaś konkretności w zakresie istotnych dokonań artystycznych Kandydata na poligodnie sztuk plastycznych – ze szczególnym uwzględnieniem osiągnięć, które miały miejsce po nadaniu Kandydatowi stopnia doktora sztuki w 2016 roku.

Jako recenzent w postępowaniu habilitacyjnym jestem zaskoczony niezwykle skromną objętością dokumentacji, ilością i rodzajem osiągnięć artystycznych a dokładniej ich niemal całkowitym brakiem na poligonie dyscypliny sztuk plastycznych po uzyskaniu przez Wnioskodawcę stopnia doktora.

Na krytyczną opinię recenzenta istotnie wpływają przede wszystkim elementy takie jak (m.in.):

- zaskakująco skromna objętość (jak również zawartość) autoreferatu
- wykaz osiągnięć twórczych nie został podzielony na etapy: przed i po uzyskaniu stopnia doktora
- większość wykazanych osiągnięć artystycznych Kandydata – pochodzi sprzed doktoratu
- większość osiągnięć twórczych – pozycjonuje się w obszarze sztuk filmowych i teatralnych
- brak znaczącego dorobku artystycznego z zakresu disc. SPiKDS* po uzyskaniu stopnia doktora
- brak istotnych osiągnięć artystycznych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny SPiKDS*
- brak informacji dot. jakichkolwiek wystaw (indywidualnych, zbiorowych, konfrontacji osiągnięć artystycznych na arenie międzynarodowej) od czasu ostatniego awansu naukowego (w 2016 roku)
- brak informacji dot. m.in. nagród i wyróżnień, udziału w jury konkursów i/lub festiwali, udziału w konferencjach w roli prelegenta, prowadzonych warsztatów, wykładów, opieki kuratorsko-organizacyjnej nad wystawami, wykazu publikowanych dzieł, prac w zbiorach galerii i muzeów, etc.
- brak wykazu dzieł ze wskazaniem (miejsca, czasu i organizatora) ich publicznej prezentacji
- brak wskazania istotnej aktywności naukowo-artystycznej realizowanej w więcej niż jednej uczelni
- brak informacji dot. opieki promotorskiej nad pracami dyplomowymi i opracowanych recenzji
- brak informacji i dokumentacji osiągnięć studentów, prezentacji prac semestralnych i dyplomowych
- brak pełnej dokumentacji potwierdzającej poszczególne osiągnięcia (fotokopie, certyfikaty, dyplomy)
- przeciętny poziom i zakres opracowanego dzieła wskazanego do oceny (jedynie poprawny)
- brak autorskiego komentarza do własnej twórczości artystycznej
- trudności w prawidłowym (pełnym) wykazie i opisie poszczególnych pozycji wystawienniczych
- nieco chaotyczny sposób wykazania przemieszanych osiągnięć artystycznych
- brak portfolio (ew. innej pełnej formy dokumentacji dokonań twórczych) z zakresu disc. SPiKDS*
- (często) niedziałające linki / odsyłacze

Podsumowując; zarówno ilość, rodzaj, charakter, poziom, zasięg i zakres (jak również sposób udokumentowania) doświadczeń o charakterze artystyczno-naukowym Kandydata z zakresu disc. SPiKDS*, w szczególności uzyskanych po nadaniu Panu Dariuszowi Zawisłakowi stopnia doktora sztuki – w świetle wymagań stawianych wnioskodawcom ubiegającym się o awans naukowy na stopień doktora habilitowanego – oceniam negatywnie.

* Disc. SPiKDS – skrót od: dyscyplina sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

ZAKOŃCZENIE

Doświadczenie Pana Dariusza Zawisłaka na poligonie sztuk filmowych i telewizyjnych bez wątpienia zasługuje na uznanie i szacunek. Kandydat do awansu naukowego na stopień doktora habilitowanego wnioskując jednak o uznanie jego osiągnięć jak również wskazanego do oceny dzieła w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

W moim odczuciu dorobek Pana dra Dariusza Zawisłaka wskazywałby jednoznacznie na ewentualną drogę ewaluacji poprzez starania o (ew.) awans naukowy w zakresie sztuk filmowych i teatralnych. Przypuszczam, że w tym obszarze działań pozycja Habilitanta jest znacznie bardziej przekonująca.

Niestety o ile w zakresie dyscypliny sztuk filmowych Pan Dariusz Zawisłak wykazuje się (w szczególności przed doktoratem) znaczącą aktywnością, o tyle w zakresie sztuk plastycznych istotnych osiągnięć artystycznych Kandydata na stopień doktora habilitowanego (po uzyskaniu stopnia doktora sztuki w 2016 roku) niestety nie dostrzegam.

Wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w zakresie sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki postrzegam zatem nie tyle za przedwczesny co nieuzasadniony bowiem wydaje się, że złożony w niewłaściwej dyscyplinie, w której specjalizuje się Kandydat.

W związku z powyższym wniosek o awans naukowy na stopień doktora habilitowanego w zakresie dyscypliny sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki oceniam negatywnie, wyrażając jednocześnie nadzieję, że na poligonie sztuk filmowych i teatralnych Pan dr D. Zawisłak zdoła w kolejnych latach należycie udokumentować dorobek umożliwiający pozytywne przeprowadzenie postępowania awansowego w dyscyplinie, w której faktycznie się specjalizuje i posiada osiągnięcia.

KONKLUZJA

Po wnikliwym zapoznaniu się ze wszystkimi elementami dokumentacji osiągnięć artystycznych w postępowaniu habilitacyjnym Pana dra Dariusza Zawisłaka – ze szczególnym uwzględnieniem autoreferatu i dorobku artystycznego Wnioskodawcy w zakresie dyscypliny, w której wnioskując o awans naukowy – biorąc pod uwagę zarówno zawartość merytoryczną materiałów przedstawionych do recenzji, ich poziom artystyczny, aspekt naukowo-badawczy, jak również mając na uwadze doświadczenia o charakterze dydaktycznym, organizacyjnym, popularyzatorskim i przede wszystkim poziom projektowy dzieła wskazanego do oceny w postępowaniu habilitacyjnym – stwierdzam jednoznacznie, że przygotowane przez Habilitanta opracowanie w postaci wskazanego dzieła pod tytułem „*Formy komunikacji wizualnej Festiwalu Poskich Teatrów Telewizji w Nowym Jorku – znak i plakat*” – nie stanowi w mojej ocenie oryginalnego rozwiązania problemu artystycznego ani projektowego. Na podstawie analizy dokumentacji przedłożonej do recenzji trudno jest uznać wkład Habilitanta w rozwój dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki jako znaczący.

Niestety nie doszukuję się także we wskazanym do oceny dziele znamion, które pozwoliłyby uznać je za wybitne, o istotnym znaczeniu dla rozwoju dziedziny sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki.

W mojej opinii przedłożone do recenzji opracowanie nie uzasadnia zatem awansu naukowego Kandydata na stopień doktora habilitowanego w zakresie sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki. Wnioskodawca nie spełnia bowiem wymogów ustawowych określonych w Art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o Szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r., poz. 1668 z późniejszymi zmianami).

W związku z powyższym, powstrzymując się od poparcia wniosku z dnia czwartego stycznia 2021 r., **nie rekomenduję przyznania Panu drowi Dariuszowi Zawiaślakowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki – opiniując przy tym wniosek negatywnie.**

Niniejszym zwracam się do Wysokiej Rady ds. Stopni Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi jak również do Sekcji Sztuki (w zakresie dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki) Rady Doskonałości Naukowej w Warszawie z **wnioskiem o odmowę nadania Panu doktorowi Dariuszowi Zawiaślakowi stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.**

Z wyrazami szacunku,

dr hab. Michał Kacperczyk, prof. AS